

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐSÉG: Debrecen,
Révész-tér 2. szám. (Kistemplom.)

KIADÓHIVATAL: Debrecen,
Kálvin-tér 17. szám. (Püspöki hivatal.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ár 1 évre 8 pengő.
Postatakarékpénztári csekk száma: 43,916.

FŐSZERKESZTŐ: D. Dr. RÉVÉSZ IMRE. FELELŐS SZERKESZTŐ: URAY SÁNDOR.

NAGYHÉT, HÚSVÉT

Az újságokat naponta foglalkoztatja a riomi per. Egy nemrég gyors diadalban bízó nép levitézlett vezetői a bekövetkezett siralmas kudarc menteni-akarása közben a bukott vezérré igyekeznek áthárítani a felelősséget, ki a kétségbeesetten védekezők, az ő leghevesebb vádlói közt hallgatagon áll és védekezni nem kíván. Nem azért, mintha elismerné, hogy valóban őt terhelné a mulasztás. Előkelő férfiak miatt, kiknek nevét fel kellene sorolnia.

A jeruzsálemi, nagyheti pörben a vezér egymagában áll az ítélőszék előtt. Mielőtt elfogták volna, munkatársai szabadságát akarta biztosítani. De tudta, hogy szívük mélyén ezek is Őt teszik felelőssé a kudarcért. Úgy gondolják, hogy jóvátehetetlen hibát követett el, midőn nem ragadta meg a virágvasárnapi visszahozhatatlan alkalmat s az ünneplő tömegtől elvonulva fájó könnyeket hullatott Jeruzsálemért a régvárt, kemény, minden kishitűséget és bizalmatlanságot eloszlató, harcra hívó szöveget kimondása helyett.

Azóta sem volt annyira eleven a nagyheti kép, mint napjainkban. Felsorakoznak az Isten törvényét Krisztustól féltő főpapok. Szemünk előtt lesznek barátok egymást gyűlölő Pilátusok és Heródesek. „Óskeresztyén” származásra hivatkozók szinte túltesznek az Ábrahám magvából eredettel dicsekvőkön — a könnyebben elérhető kenyérért s a felelőtlen és megvesztegetését mindenkitől elváró tömeg ríktó képe igaz keserűséggel tölthet el. De mégsem ezek érdekelnek, hanem a tanítványok. Ezek milyen álláspontot foglalnak el a bírái előtt némán álló Jézussal szemben?

Itt van csak az igazi nagyheti kép. Látunk rejtőzködő, meglapuló lelkeket, kik úgy érzik, hogy a zürzavarban, a világégésben, bárhogy fejeződjék is be, igazán vesztes csak Krisztus egyháza lesz. Nem vonják kétségbe, hogy lehetett idő, mikor Krisztus jelentősége nyilvánvaló volt mindenki előtt. Megengedik, hogy eleven erők áradtak Belőle, melyekre visszagondolva fájó szívvel sóhajtozzák az emmausi tanítványok szavait: „pedig mi azt reméltük...” S mintha magunk is nekik akarnánk igazat adni, el kell ismerni, hogy a keresztyénség ma, ha még

járópénz, alig ismerhető meg többé a király képe rajta.

Csoda-e aztán, ha legfeljebb csak hangulatot jelent a nagyhét és a húsvét, még azoknál is, akik hinni szeretnének! Ha Jézus bármennyire tiszteltreméltó is, de csak tragikus hős, kinek húsvéti feltámasztásában csak költői igazságszolgáltatást látunk egy megrázó drámai költeményben, ha a hit Benne csak a szegénynek kincs, mert megtanítja tűrni és remélni, akkor halkítsuk le a húsvéti éneket. Mert ez nem meghunyászkodó, mindenbe beletörődő türelemről, hanem ragyogó diadalról beszél. A Biblia Krisztusa nem szánnivaló hajótörött, kit természetszerűleg elkapott az ár, mit balgatagon feltartóztatni hitt, vagy aki félreismerte kortársait és ezért fájón kellett lakolnia. Nem bizonytalan tétovázással szalajtott el az emelkedés kínálkozó alkalmát virágvasárnapon; hiszen már előbb is kitért azok törekvése elől, kik Őt a kenyérért szerették volna királyukká tenni. S nem ellenségei vetek rajta erőt. „Leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt.” Értjük-e, mit akar hangsúlyozni: „Senki sem veszi el azt entőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt és van hatalmam ismét felvenni azt” (Ján. 10:17—18). Tudatosan megy a „felemeltetés” elé. „Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék — vagyis: célhoz érjen — az Emberfia.” Nemcsak János, de a synoptikusok szerint is többször megmondotta ezt tanítványainak (Mát. 20:18—19), de hogy érthették volna feltámasztását, mikor a szenvedésről sem akartak hallani.

Csak később emlékeztek vissza rá s értették meg, hogy Ő a Golgota hőse, nem pedig szerencsétlen áldozata; hogy útja nem vakmerő kockázat és megghiúsult próbálkozás, hanem tudatos áldozat volt. „Én éret-tük odaszentelem magamat.” Megmondja azt is, hogy miért „hogy ők is megszentelteké legyenek igazságban” (Ján. 17:19).

Ne tévesszen meg hát a mai zavaros és szomorú kép. Nem a húsvéti ének tartalmát kell átértékelni, hanem a megszokott, de nem evangéliumi felfogást a nagyhét és húsvét Krisztusáról. Meglátni, hogy nem Őt győzte le a halál, hanem Ő győzte le azt.

A gabonamagot nem a bűn eláradása sodorta a hant alá, hanem az Atya üdvözítő akaratának tudatos magvetése, hogy kizöldüljön és sok magot teremjen. „Ha önlelkét adja áldozatul, magot lát” (És. 53: 10). Jézus ezért hallgat bírái előtt. Nem a védekezés lehetőségének hiányát kívánja mások mentésének „férfias” látszatával takarni, mint a riomi bukott hadvezér. „Békességünk büntetését” csak „Isten Báránya” vehette magára.

S Ő vállalta ezt. Csak az a kérdés: látja-e bennünk a várt „magot”? Ha Ő odaszentelte magát, mi is odaszentelték vagyunk-e?

A világ csodálja a japán katona önfeláldozását. De vajjon kevésbé csodálatos a keresztyén vértanúk odaszentelése? Az bizonyos, hogy olyan keresztyén-ség, mely csak a multban tett szolgálatokra mer hivatkozni s ez alapon tart igényt a megtűrésre, sok tiszteletre nem számíthat. A mostani nagyhét és húsvét arra tanít: olyan keresztyénekre, kik megértették Jézus szenvedéseinek s feltámadásának célját, kik nem poltronok, hanem magukat Neki odaszentelt hősök késznek lenni, kiknek az Ő ügyéért életük sem drága, ma is vár a világ és vár a nagyhét és húsvét Ura.

Nagy István.

A Tiszántúli Református Egyházkerület jövője

Írta: Makkai Sándor.

(Folytatás)

A „tömberő” kérdése.

Ezzel szemben még ma is eléggé elterjedt az a vélemény, hogy minél nagyobb területű és lélekszámú egy egyházkerület, minél több gyülekezete és intézménye van, annál nagyobb életképességet, életerőt és hatalmat képvisel úgy az országos egyházban, mint az egyházon kívüli állami, felekezeti és társadalmi erőkkel szemben.

A tiszántúli egyházkerületnek „tömb-kálvinizmusát”, tömegerejét ma is sokan hangoztatják, dicsőítik s szeretnék azt egész érintetlen teljességében megőrizni a jövőre is. Hivatkoznak arra, hogy a multban, így pl. a pátens-küzdelem korában ez a tömberő gondviselés-szerűnek bizonyult s ismét jöhetnek idők, mikor csak ez az osztatlan nagy test állhat sikeresen ellent az egyházra zúduló külső támadásoknak.

Erre az állásfoglalásra nem lehet egyébbel felelni, mint annak természetes elismerésével, hogy az egy-ségben, a nagy közösségben tényleg felbecsülhetetlen erők és értékek rejlenek. Ámde ennek az egységnek és közösségnek értékét ma és a jövőben is egyrészt sokkal egyetemesebb méretek között kell keresnünk, mint a tiszántúli egyházkerületé, mert azt az egész magyarországi református egyház „tömbjének” valóságos egységében és közösségében kell érvényesítenünk, másrészt pedig az erő és érték nem a tömegé és a nagy méreté, hanem az öntudatos és szervezett közösségé. Az idők jelei azt mutatják, hogy az országos egyház nagy egységén belül organikusabb, életteljesebb, mozgékonyabb összeműködésre van szükségünk, mint bármikor egész eddigi történelmünk folyamán,

ennek pedig éppen az a titka, hogy a *kifelé egységes test belül tagoltabb, szervezettebb, minden alakulatában öntudatosabb és felkészítettebb legyen, mint a multban.*

A tiszántúli egyházkerület életképessége tehát nem nagyságától és tömegétől függ, hanem attól, hogy milyen erőteljes gyülekezeti életet tud kebelében fejleszteni s azután hogy milyen mértékben képes a gyülekezeti életből fakadó erőit az egyetemes református létérdek szolgálatára a többi egyházkerületek erőivel egyesíteni. Ezek a feladatok éppen nem a területi és lélekszám-beli nagyság s a többi egyházkerületekhez mért aránytalanság fenntartását indokolják, hanem ellenkezőleg a célszerű felosztást és arányosítást.

Nem kívánok légüres térben elmélkedni s nagyon jól tudom, hogy történelmi fejlődésünk és életkörülményeink alakulása az egyházkerületek sajátos elkülönülése felé vezetett. Az egyházkerületi partikularizmus az igazi egységnek sokszor akadálya, nem egyszer meghiúsítója volt. De felfogásom szerint ezen a tényleges bajon is csak úgy segíthetünk, ha az egyházkerületek erőviszonyait a magasabb, egyetemes létérdek parancsára lehetőség szerint arányosítjuk, lehetővé tévén ezáltal egyfelől azt, hogy az egyházkerületek önkörükből teljes feladatokkal, másfelől azt, hogy figyelmük és készségük mind több és több nagy közügy együttes megoldására irányuljon.

Országos viszonylatban tehát a jövőendő egyik sarkigazsága az, hogy több kisebb, de összeműködő egyházkerület kifelé nagyobb „tömberőt” érvényesíthet, mint két közepes, két kicsi és egy óriási. De ha egyházon belül vizsgáljuk a „tömberő” érvényesülését, mit látunk? Azt, hogy a tiszántúli egyházkerület, ellenére annak, hogy egymaga a felét jelenti a magyarországi reformátusságnak, egyetemes egyházi viszonylatokban messze lemarad az ennek megfelelő részvételtől és befolyástól. Ennek pedig éppen az az oka, hogy a reformátusság fele van egyetlen egyházkerületbe szervezve. Az Egyetemes Konvent és a Zsinatot az öt egyházkerület képvisellete alkotja. A többi négy egyházkerület, történelmi kialakulására és jogaira hivatkozva, mindig meg tudja és meg is fogja akadályozni azt, hogy az ötödik, a tiszántúli, egyedül akkora képviselőhöz jusson, hogy az az egyetemes alakulatokat a maga akaratának vehesse alá, bármennyire is megilletné őt lélekszáma szerint ez a képviselő. Így ma az a helyzet, hogy a hivataltól tagokon kívül (akik egyenlő számuknál fogva máris ellensúlyozzák a tiszántúli többséget), az Egyetemes Konventnek 6 dunamelléki, 4 dunántúli, 4 tiszán-inneni, 6 erdélyi és csak 8 tiszántúli tagja van; a Zsinatnak pedig 20 dunamelléki, 14 dunántúli, 14 tiszán-inneni, 18 erdélyi és csak 34 tiszántúli tagja. Ez az alkotmányos elrendezés, amint látható, egyáltalában nem kedvez a tiszántúli „tömberő” érvényesülésének az egyház egyetemében.

Vizont a valóság az, hogy az egyházkerületek gyülekezeteit és lelkeket képviselnek az egyetemes alakulatokban és így felettébb sérelmes és nagy mértékben káros is az, hogy a tiszántúli gyülekezetek és azoknak hatalmas serege gyakorlatilag a súlytalanabb fellé válík az egyház egyetemében s „tömberője” hatását veszti.

Ha azért a tiszántúli reformátusságnak, amint

azt megérdemli, erejéhez méltó súlyt és lehetőségeket akarunk biztosítani egyházunk egyetemes ügyeiben és életében, akkor a mai egyetlen egyházkerületét legalább két, de még inkább három egyházkerületre kell tagolni, hogy aztán ezen az alapon új egységei szerint megfelelő képviselőhöz juthasson a Zsinaton és a Konventen.

Ez esetben el fog válni az is, hogy mit jelent a tiszántúli rész az egész magyar reformátusságra nézve, mégpedig sokkal hatályosabban, mint ma, mert ha ezt a tömböt valóban sajátos életérdekű kötik össze, akkor azok érvényesítését a két vagy három egyházkerületre osztás nemhogy korlátozná, de öntudatosabb és szervezettebb megvalósításhoz juttathatja.

Azt hiszem, nem szükséges tovább foglalkoznom a tiszántúli egyházkerületnek országos és egyetemes egyházi viszonylatokban megmutató hátrányos helyzetével. Ebből a szempontból, a mai körülmények között csak előnyére szolgálhat az, ha több egyházkerületre oszlik.

A továbbiakban a saját belső élete és problémái szempontjából kell vizsgálnunk a kérdést.

II.

Három olyan adottsága van a mai tiszántúli egyházkerületnek, amelyek a saját belső élete és különleges feladatai szempontjából a több önálló részre való felosztást és átszervezést szükségessé teszik. Ezek: 1. az egyházkerület lélekszáma, 2. területének nagysága és földrajzi elhelyezkedése, 3. gyülekezeteinek száma, eltérő nagyságú, helyzetű és adottságú típusai, a munkaerők egészségtelen megoszlása.

A lélekszám.

A magyarországi református egyház lélekszámát — mivel az 1941. évi népszámlálás adatai még nem ismeretesek — az 1930. évi népszámlálás, valamint az egyházi statisztikák alapján jelenleg 2.645.000-re tehetjük. Ebből, a számokat kikerekítve, a dunamelléki egyházkerületre 517.000, az erdélyire 380.000, a tiszáninnenre 283.000, a dunántúlira 248.000 lélek esik, így ennek a négy egyházkerületnek együttes lélekszáma 1.428.000. Ezekkel szemben a tiszántúli egyházkerület egymaga 1.217.000 lelket számlál, az országos összlélekszámának szinte a felét. Ha a még elszakított országban élő, kb. 255.000 magyar református testvért visszanyerhetjük, akkor összlétszámunk 2.900.000-re növekednék s ez esetben két mai egyházkerület szaporodna lényegesen: az erdélyi 140.800-zal és megint csak a tiszántúli 105.000-rel. Akkor azonban a tiszántúli egyházkerületnek már 1.322.000-es lélekszáma lenne.

Nem beszélve most arról, hogy számítva a további kiegészüléssel is, az egész országos egyháznak érdeke lenne az átlag 400.000 lelket számláló kormányzati és közigazgatási, valamint pásztori és missziói egységekre való beosztás, hogy az egyházkerületek a mainál jobban megfelelhesenek feladataiknak s így a mai öt helyett legalább hét egyházkerületre lenne majd szükség, az már e pillanatban is kétségtelen, hogy a tiszántúli egyházkerületnek erre az átszervezkedésre a legkomolyabb és a lehető leg-sürgősebb szüksége van, akár a kormányzás és igaz-

gatás, akár a pásztorlás és misszió kivánalmait nézzük, de főleg, ha mindezeket együtt és egymással összefüggésben vesszük figyelembe.

Az egyházkerület kormányzása és közigazgatása hatalmas munka, de azoknak, akikre ez reá van bízva, nem olyan öncélú élethivatása, mint a világ tisztviselőknél és testületeknek enémű munkájai. Ezek a tevékenységek, mint mondtuk, az egyházban csupán eszközi jelentőségűek a voltaképpeni célnak, a gyülekezeti élet ápolásának és fejlesztésének szolgálatában. Ilyen óriási lélekszám azonban már önmagában véve is akkora gondot és elfoglaltságot jelent pusztán kormányzás és igazgatás tekintetében is, hogy a tulajdonképpeni hitbeli, lelki, tartalmi feladatokra ugyanazoknak a személyeknek és testületeknek lehetetlen hasonló, vagy ami szükséges, éppen fokozott figyelmet, időt és munkát fordítani. Ilyen lélekszám mellett a lélek maga csakugyan pusztá számmá válik, élettelen statisztikai anyaggá s maga a gyülekezeti élet ködös, zavaros, távoli árnyképpé, vagy elméleti kategóriává. Igazi ismeret és ez alapon való irányítás csak egyes részekre terjedhet ki, ami pedig ellenkezik éppen az egyházkerület rendeltetésével.

Terület. Elhelyezkedés.

Hasonlóan komoly nehézségeket jelent a tiszántúli egyházkerületre nézve területi nagysága és földrajzi elhelyezkedése.

A többi egyházkerületek ebben a tekintetben többé-kevésbé földrajzi egységet alkotnak s eléggé megfelelő központokkal is rendelkeznek. A tiszántúli egyházkerület azonban a maga óriási ívben az egész történelmi Magyarország keleti felén keresztülnyúló testével semmi ilyen területi egységet nem alkot és megfelelő földrajzi központtal sem rendelkezik, mert Debrecen — földrajzi szempontból — semmiképpen sem nevezhető ilyennek a Máramaroszigettől Orsováig terjedő vonalon. Az egyházközségek elhelyezkedése, a közlekedési lehetőségek és a gyülekezetek nagyon elüő életfeltételei világosan mutatják, hogy az egyházkerület felső része (Máramaros, Bereg, Ugocsa, S: aimár, Szabolcs megyék területén), közepe (Hajdú, Heves, Jász-Nagykun-Szolnok, Bihar megyékben) és alsó része (Békés, Csongrád, Csanád, Arad, Torontál megyékben és a még elszakított déli területen) földrajzi elhelyezkedés és természeti életfeltételek szempontjából elkülönülnek egymástól s csak egyenként, önmagukban alkothatnak egységeket s találhatnak központokat.

Mihelyt az egyházi életet nem külsőségeiben és tömegjelenségeiben, hanem belső tartalmában látjuk és becsüljük, amire félreérthetetlen intelmek készítetnek s mihelyt egész jelentőségében fölfogtuk annak a kötelezettségnek nagyságát, mely minden egyes gyülekezet, sőt minden egyes lélek odaadó gondozására hív, teljes őszinteséggel be kell vallanunk, hogy ilyen területi nagyság és földrajzi elhelyezkedés mellett az egyházkerület munkája csak felszínen mozoghat, sőt a szükségleteknek és teendőknek még az alapos megismerése és mérlegelése is hovatovább lehetetlenné válik felelősei számára.

Hogy ez a helyzet mit jelent elsősorban a püspökre nézve, arról az 1940. nov. 27-i egyházkerületi közgyűlés elé terjesztett jelentésében ő maga így nyilat-

kozott : „Az így előálló feladatok hovatovább lehetetlen dilemma elé fogják állítani a mindenkori püspököt : vagy teljesen büro-emberré lesz kénytelen átalakulni, vagy pedig teljesen kikapcsolódni kényszerül az ügyvezetésből s az esztendő háromnegyed részét hivatalától és lelkipásztori állomáshelyétől távol lesz kénytelen töltetni, hogy legalább a felvigyázó-pásztori tisztében végezhesen többet a pusztai látogatmunkánál“ (23. old.). De szerintem még az is kérdés, hogy a püspöki szolgálat e gyakorlatilag meg nem történhető megosztása esetén is elvégezhető lenne-e a munkának akár az egyik, akár a másik ága a jelenlegi területen?

Hasonlóan nehéz helyzete van s még inkább lesz az egyházkerületi közgyűlésnek is, ha a gyülekezetek gondjai tovább és tovább szaporodnak, mert a közgyűlési tagok számára az irányítást, tanácsot, döntést váró egyházközségek és azoknak ügyei hovatovább pusztai neveket és lényegükben ismeretlen viszonylatokat fognak jelenteni. A dolgokkal közvetlenebbül ismerős egyházmegyei képviselők-től nem lehet rossz néven venni, ha természetesen leg a maguk részérdekeire ügyelnek s azokért emelnek szót, a különböző bizottságok pedig még a saját ügykörükbe tartozó munkamezőn is (pld. a misszióin) mind kevesebb tényismerettel kénytelenek beérni. Ezek a jelenségek pedig az egyházkerület mai nagysága és elhelyezkedése mellett minden jószándék és igyekezet ellenére is csak szaporodni fognak, mert a gyülekezeti élet nem egyszerűsödő, hanem rohamosan bonyolódó és szétágazó társadalmi átalakulás sodrába kerül.

(Folytatjuk.)

Hírek az egyházmegyékből

BÉKÉSBÁNÁTI EGYHÁZMEGYE.

A **gyulaházi református ifjúsági egyesületek** március 22-én nagy sikerrel adták elő Kodolányi „Földindulás“ c. drámáját. A rendezés és előkészítés Tóth Ferenc igazgatótanító minden dicsőretet megérdemlő munkája.

BIHARI EGYHÁZMEGYE.

Biharkeresztesen rendezett a bihari egyházmegye márc. 22-én körzeti missziói napot. Biharpüspöki, Bors, Kisszántó, Artánd, Bojt, Told és Váncsod lelkipásztorai, presbiterei, férfi-, nő-, leány-, ifjúsági egyesületi tagjai vettek részt külön-külön konferenciákon. Előadásokat tartottak: Vadai Béla esperes, Juhász Sámuel furtai, Orth Imre biharpüspöki, Orth Győző egyházmegyei missziói és Csávás Sándor bojtói lelkipásztorok. A vasárnapi iskolások és a diákleány bibliakör tagjai számára a lelkipásztor hitvese és Orth Győző mintaórát tartottak. A gazdag program vallásos-estéllyel zárult, amelynek keretében Csávás Sándor bibliamagyarázatot tartott, Juhász Sámuel a vallásos nevelés áldásos és fontos voltáról szólott meggyőző erővel; Losonczy Géza és Költő Gyula ének-, illetve orgonaszámokat adtak elő. A biharkeresztesi gyülekezet, a lelkipásztor vezetésével, a missziói nap megrendezésében méltó kifejezését adta annak az örömmel, amellyel a sokáig elszakított testvérgyülekezetek — ez alkalommal elsősorban — köszöntötték egymást a találkozásban.

DEBRECENI EGYHÁZMEGYE.

A **debreceni egyházmegye új tisztikara.** A debreceni református egyházmegye tisztikarának megbízatása lejárt, az új tisztikar megválasztására a szavazást az egyházmegyei közgyűlés elrendelte. A szavazóleveleket most bontották fel s a következő tizenkét évre egyhangúlag a következők választották meg: **Esperes**: Dr. Szász Imre monostorpályi lelki-

pásztor. **Gondnok**: Dr. Szentpéteri Kun Béla egyetemi tanár. **Tanácsbírók**: Lelkésziek: Uray Sándor, Dr. Hajdú Gyula, Nagy Lajos, Molnár Ferenc, Dr. Kállay Kálmán, Ördög Lajos, Vadon Béla, Szele Miklós, Nagy István, Ballay Aladár; világiak: Dr. Miskolczy Pál, Nadányi Pál, Dr. Tornyosi-Szűcs Géza, Dr. Mariay Barnabás, Vasady Lajos, Dr. K. Nagy Zoltán, Dr. Thury László, Dr. Juhász Nagy Sándor, Dr. Kun Sándor, Molnár János. **Jegyzők**: Lelkésziek: Ördög Lajos, Solymosi József; világiak: Dr. Fényes György, dr. Végh József. **Ügyészek**: Dr. Szentpáli Gavallér Lajos, Dr. Szabó Miklós. **Tanácsképviselek**: A debreceni Dóczy-intézet részéről: Dr. Papp Ferenc, Péterffy László, Vekérdi Béla, Nagy Sándor János; a herettyóújfalui polgári leányiskolából: Takács Károly. **Tanítóképviselek**: Ormós Lajos, Molnár János, Kiss István, Kaczóh Sándor, Salánki Ferenc, Szendy István, Raffay Lajos, Nagy Lajos, Papp Gyula, Futó Zoltán.

A **debreceni kistemplomi egyházzrész**, a Kistemplom egykori segédlelkészének, Szabolcska, Mihály költőpápnak emlékére ápr. 11-én ünnepélyt rendez, melyen az alkalmi beszédet Dr. Szabolcska László budahegyvidéki lelkész, tb. esperes fogja tartani.

A **debreceni nyilastelepi egyházzrész** márc. 22—25-én gyülekezeti konferenciát rendezett, igen gazdag programmal s Istentől megáldott szép eredménnyel.

SZATMÁRI EGYHÁZMEGYE.

A **túristvándi református leánykör** március 15-én honvédeink részére „füsttlen“ napot és teaestélyt rendezett. A gyűjtés és a teaestély jövedelméből 1795 darab cigarettát juttatott el a Vöröskereszt útján a bolsevizmus ellen küzdő véreinknek. Iskoláépítés folytán jelenleg megfelelő helységeink nincsenek a leányköri és bibliaköri esték megtartására. Így a leányköri tagok egy presbíter családi hajlékában, a női bibliakör tagjai pedig egy-egy bibliaköri tag hajlékában gyűlnek össze minden héten két-két ízben Igemagyarázat hallgatására. A leányköri tagok házi szóttes, templomi használatra való szöveg szövése buzdólkodnak, a női bibliakör tagjai pedig esténként maguk és a gyülekezet tagjai között **organaharmóniumra** gyűltenek.

I R O D A L O M

Nyilak az Úr kezében címen jelent meg Dr. Ecsedy Aladár új színdarabos kötete. A kötetben 14 darab egy-, két- és háromfelvonásos darab van, amelynek tárgya mind a keresztyén élet területéről való. A darabok kevés díszlettel a legszerényebb keretek között is előadhatók, mert mindegyikben kevés szereplő van. A darabok mind építő és nevelő hatásúak. A 134 oldalas könyv ára előadási joggal együtt 5 pengő. A könyv megrendelhető Dr. Ecsedy Aladár, Tahitótfalu, Pest vármegye címen és kapható a debreceni Méliusz-könyvkereskedésben.

Idegen elemek egyházi életünkben címen jelent meg a pápai kollégium nemrég elhunyt nagynevű professzorának, i. e. Rácz Kálmánnak, különlenyomatban az a komoly értéket jelentő dolgozata, mely eredetileg folytatásokban az „Igazság és Élet“ hasábjain jelent meg. A legszivesebben ajánljuk; ára 50 fillér. — Szintén megrendelhető a kiváló szerzőnek már régebben megjelent munkái közül leszállított árban: „Apologétika“ (331 oldal), a 450 P. „Miért is vagyok keresztyén?“, a 3 P. „Egyházi beszédek“, a 250 P. kötet 3 P. „Jézus a János evangéliuma fényében“ (a 120 P). Megrendelhetők özevgy Rácz Kálmánné Pápa, Gyurátz F.-utca 4 és Kis Tivadar könyvkereskedésében, Pápa.

K Ü L Ö N F É L É K

A **KORMÁNYZÓ D. Dr. RÉVÉSZ IMRE PÜSPÖK-NEK AZ EGYETEMI TANÁRI CÍMET ADOMÁNYOZTA.**

Örömmel jelentjük, hogy a főméltóságú Kormányzó úr, a vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére D. Dr. Révész Imre tisztántúli református püspök, a debreceni m. kir. Tisza István Tudományegyetem

volt ny. r. tanárának, a tudományos szakirodalom művelése és az egyetemi oktatás terén szerzett érdemei elismerésül az egyetemi nyilvános rendes tanári címet adományozta. Isten áldása legyen püspökünk nagyértékű tudományos munkásságán a jövőben is!

Az egyházkerületi tanács és egyházkerületi bíróság időszaki tanácsa legközelebbi ülését Deo Volente 1942 június hó 23. napján tartja.

Ugyanezen a napon kollégiumi igazgatótanácsai ülést, esetleg pénzügyi bizottsági ülést is tartunk.

ELNÖKSÉG.

Püspöki látogatás Nagyváradon és Szatmárnémetiben. — D. Dr. Révész Imre püspök márc. 14—16-án háromnapos látogatást tett a nagyváradai egyházközségben. Szombaton este a Lorántffy Zsuzsanna Egyesület által rendezett estélyen „Áldozat városa” címen tartott előadást. Rámutatott azokra a szenvedésekre, amelyekben Nagyváradnak a történelem folyamán oly bőven volt része. Vasárnap délelőtt szolgált az Újvárosi templomban, délután szólott az ifjúsághoz, majd fogadta a 80 tagú presbitérium köszöntését és nagyhatású beszédében mutatott rá a püspök a várad gyülekezet és presbitérium evangéliumi hivatástudatára. Hétfőn délelőtt a bihari és ermelléki egyházme gyékeli lelkipásztoraival tartott értekezletet, majd utána a megszünt királyhágómelléki egyházkerület nőszövetségének záróülésére ment át s köszöntötte a nőszövetséget, amely oly sok áldozatot vállalt huszonkét év alatt a kisebbségi sorsban. Beszédében a püspök rámutatott arra, hogy az egyházkerület megszűnése a nőszövetség tagjai számára ne jelentse azt, hogy vonjuk be a vitorlákat, hanem ellenkezőleg bekapcsolódva a tiszántúli református egyházkerület munkájába, vigye tovább s töltse be újra szerepét a nőszövetség a régi nemes hősieséggel. A szatmárnémeti gyülekezetek meglátogatására a következő héten, márc. 21—24-én került sor. Itt elsősorban a különböző iskolákat látogatta végig a püspök, Dr. Papp Ferenc középisk. felügyelő társaságában. Résztvett a püspök úgy a szatmári, mint a németi egyház presbitériumainak gyűlésein s buzdító és irányító beszédet intézett hozzájuk. Me glátogatta a különböző belmissziói alakulatokat s mindenikhez intézett atyai szavakat. Vasárnap délelőtt püspökünk a szatmári „Láncos-templom”-ban prédikált.

Zsinati ülés. Az 1939 márc. 1-re összehívott Zsinat ötödik ülészakára, 1942 április 9-ére, a Zsinat elnöksége a meghívókat kibocsátotta. A gyűlés színhelye a Zsinat budapesti székháza.

HIVATALOS ÉRTEŚÍTÉS

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.
1473—1942. szám. TÁRGY: Jogegység biztosítása.

KÖRLEVÉL

a nagytiszteletű esperes és lelkipásztor urakhoz.

Az egyházkerületi közgyűlés 208—1941. számú határozatának 3. pontja alapján felhívom a nagytiszteletű esperes urakat, hogy az egyházme gyekei ügyész javaslatára alapján s az ő feldolgozásában félevenként, minden év június 30-ig és december 31-ig, terjesszék be a püspöki hivatalhoz az egyházme gyekei bíróság által hozott elvi jelentőségű határozatokat szakszerűen kivonatolt indokolásukkal együtt.

Az 1942 június 30-ig beterjesztendő anyagnak fel kell ötlelnie az utolsó három év (1939—41) elvi jelentőségű határozatait, a későbbieknek csak az időközben hozott határozatokra kell szorítkozniok. Egyebekben az egyházkerületi közgyűlés határozata szerint kell eljárni.

Az esperesi hivatalokat és valamennyi lelkészi hivatalt utasítom, hogy a bíróság elvi jelentőségű határozatait tartalmazó s a Debreceni Protestáns Lap külön mellékletében közzendő ítéleteket külön összegyűjteni és gondosan megőrizni szíveskedjenek.

Debrecen, 1942 március 16.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.
490—1942. szám. TÁRGY: Tanárok nyugdíjazási ügye.

KÖRLEVÉL

a közép- és középtokú iskolák tekintetes igazgatóságaihoz és iskolafenntartókhoz.

Az 1914. évi XXXVI. tc. 29. §-ának 2. bekezdése kétséget nem tűrő módon kimondja: „A nyugalmahelyezést — sürgős eseteket kivéve — mindenkor szeptember hó elsejétől kezdődő hatállyal kell elrendelni”.

Ugyanezen törvény 28. §-ának c) pontja szerint pedig „az alkalmazott kérelmére a nyugalmahelyezést el kell rendelni, ha a kérelmező hatvanadik életévét betöltötte”. Ebben az esetben a nyugdíjazási kérvényt május 15-ig be kell nyújtani, mivel később, illetve évközben benyújtott kérvények e címen kedvezően nem intézhetők el.

Szigorúan utasítom az iskolafenntartókat arra, hogy a magukat betegnek mondó és ezen a címen már a folyó iskolai évben is szabadságot tanerőkkel, nemkülönbön azokkal a tanerőkkel, akik betöltött szolgálatuk, vagy elért hatvanadik életévük jogcímén nyugalomba öhajtanak menni, azoknak felszerelt kérvényét hivatalomhoz május hó folyamán okvetlenül terjesszessék be, hogy a nyugdíjazás a törvényben meghatározott időre lebonyolítható legyen.

Erre az eljárásra azért is szükség van, hogy a nyár folyamán a választásokat simán le lehessen bonyolítani és az új iskolai évet is zavartalanul meg lehessen kezdeni.

A nyugdíjazási kérvény kellő időben való benyújtásával elérhető lesz az is, hogy ezzel megakadályozhatjuk azt a több ízben tapasztalt törekvést is, hogy egyes szabadságot tanerők szabadságukat a következő tanévre is ki akarják terjeszteni, ami az iskolafenntartókat sokszor erejükön felüli terhek viselésére kényszeríti.

Azt a mulasztó tanerőt, aki huzamosabb szabadsága ellenére sem adja be az iskolai év végén nyugdíjazási kérelmét, hívja fel az iskolafenntartó a kérelem benyújtására azzal a kijelentéssel, hogy a következő iskolai évre a szabadságot semmi szín alatt nem hosszabbítja meg, hanem vonakodás esetén azonnal javasolni fogja az államorvosi (klinikai) felülvizsgálatot. Ez pedig — ha a felülvizsgálat nem állapítja meg a munkaképtelenséget — a szabadságot tanerő eilen fegyelmi eljárás megindítását vonja maga után, melynek során az ilyen tanerő felfüggeszhető és élelmezési járulékaire szorítható.

Felhívom az iskolafenntartók szíves figyelmét az 1934 : I. tc. 2. §-ában foglalt azon rendelkezésre is, mely szerint a betegség miatt több mint hat hónap óta szolgálatot nem teljesítő alkalmazottat szabályszerű elbánás alá is lehet vonni abban az esetben, ha egyhuzamban, vagy harminc napot meg nem haladó megszakításokkal több mint hat hónap óta nem teljesít szolgálatot.

Debrecen, 1942 március 13. **D. Dr. Révész Imre,**
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.
1473—1942. szám. TÁRGY: Anyakönyvi kutatás.

FELHÍVÁS.

Gyulai Nagy Sándor tisztviselő (Budapest, VIII., Nép-színház-u. 45., I. 1. ajtó) kérelmére elrendelem a következő anyakönyvi bejegyzések felkutatását:

Nagyatyjának, Gyulai Nagy Józsefnek születési anyakönyvi bejegyzését. A születés 1829. év körül történt. Apja Gyulai Nagy Sándor István vagy József. Foglalkozása patkólov kovácsmester. Anyja Balog Erzsébet.

Gyulai Nagy József állítólag Tokajon született, de a tokaji lelkészi hivaltól nyert értesülés szerint ott anyakönyveze nincsen.

Az eredményről a kérelmező értesítendő, aki a kutatási és anyakönyvi díjat készséggel megtéríti.

Debrecen, 1942 március 16.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.
1550—1942. szám. TÁRGY: Harangozási tilalom.

KÖRLEVÉL

a kebelbeli egyházközségek presbitériumaihoz.

Az Egyetemés Konvent elnökségi tanácsa felkérte volt az Egyetemés Konvent elnökségét, értesítse a vallás- és

közoktatásügyi miniszter urat, hogy a harangozási tilalomnak esetleges teljes feloldása, vagy legalább is minél szűkebb körre való szorítása indokolhatónak látszik s ezért kívánatosnak tartaná, ha a miniszter úr a m. kir. honvédelmi miniszter úr előtt ezt a kérdést szíves volna felvetni.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter úr ez évi február hó 9-én 18.389—1941. II. ü. o. szám alatt kelt iratában az Egyetemes Konvent elnökségével közölte a honvédelmi miniszter úr 106.184—1941. szám alatt hozzá intézett iratának másolatát. Eszerint a honvédelmi miniszter úrnak nem áll módjában a harangozási tilalmat feloldani azokban a községekben, amelyekben a légvédelmi riadó jelzésére a harang félreverése van kijelölve.

Amidőn az elmondottakat tudomásulvétel céljából közlöm, egyben arra is felhívom az egyházközségek figyelmét, hogy a légvédelmi riadó jelzésére a harangoknak igénybevétele elkerülhető s ez a helyi hatóságok útján is elintézhető azokban a községekben, ahol a légvédelmi riasztás végrehajtására a 88.001/eln. Lgy—1939. számú honvédelmi miniszteri rendelet értelmében megfelelő más hanggerjesztő eszköz áll rendelkezésre. Ott, ahol a riasztás számára nem a harangfélreverést jelölték ki, a harangok a honi légvédelmi készség ideje alatt is zavartalanul használhatók.

Debrecenben, 1942 március 18.

Atyafiságos tisztelettel:

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

1793—1942. szám. TÁRGY: *Selymhernyótenyésztés.*

KÖRLEVÉL
az iskolaszéki elnök urakhoz.

Tekintettel a hernyóselyem nélkülözhetetlen hadianyag voltára, szükségesnek tartom, hogy a selymhernyótenyésztésbe a református népiskolák igazgatói tanítói és tanulói bekapcsolódjanak.

Felhívom az iskolaszéki elnök urakat, hogy haladéktalanul közöljék jelen körlevelemet az érdekelt iskolák igazgatóival és tanítóival.

A tanítók a tenyésztésen kívül sokat lehetnek a selymhernyótenyésztés fellendítésére az állandó és meggyőző felvilágosítással.

A tanulók pedig, mint tenyésztők, vagy a család segítő kis munkásai kapcsolódhatnak bele ebbe a nagy nemzetgazdasági és hadiipari jelentőségű munkába.

Az egyházmegyei népiskolai felügyelők iskolalátogatásai alkalmával győződjenek meg, hogy az iskolák bekapcsolódtak-e a selymhernyótenyésztésbe, s ha nem, igyekezzenek meggyőzni az érdekeltet annak jelentőségéről. Jelentéseikben terjeszkedjenek ki arra is, hogy körzetükben, illetőleg egyházmegyéjükben hány iskolában folyt tenyésztés.

Megjegyzem, hogy a selymtermeléssel kapcsolatos összes tudnivalókról a m. kir. földművelésügyi miniszter tájékoztatót adott ki, ez minden községhezán kapható.

Debrecen, 1942 március 26

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

1878—1942. szám. TÁRGY: *A Levéltári Útmutató használatba vétele.*

KÖRLEVÉL
a nagytiszteletű esperes urakhoz.

Az Egyetemes Konvent Levéltári Útmutató címen kiadta a tájékoztatást a magyarországi református egyház levéltáiról kibocsátott szabályrendeletekhez. Ez a Levéltári Útmutató minden egyházközségnek és levéltárirtokos közép-, vagy főiskolának, úgyszintén a magasabb egyházi közületeknek megküldetett. A Levéltári Útmutatóhoz magam írtam előszót, mint a levéltári bizottság elnöke s így ez alkalommal feleslegesnek tartom az Útmutató jelentőségére külön is rámutatni. Különös nyomatékkal felhívom azonban a nagytiszteletű esperes urakat, hogy a Levéltári Útmutatóban foglalt rendelkezések végrehajtását canonica visitatiók során már a jelen évtől kezdve nagy figyelemmel

ellenőrizni méltóztassanak. Ezek a rendelkezések olyanok, hogy azoknak megtartását, illetőleg végrehajtását még a legnyomasztóbb háborús viszonyok is csak nagyon kis mértékben hátráltathatják. Ugyanis e rendelkezések legtöbbször az egyházközségi levéltárak tekintetében nem kíván egyebet, csak az eddiginél fokozottabb rendet és gondosságot, ami nem kerül pénzbe. Kívánatos tehát, hogy e nagyon részletes útmutatások alapján már mostantól megkezdődjenek az egyes egyházközségekben netán romlásnak, vagy kallódásnak kitétt értékes levéltári anyag mentése, szükség esetén az egyházkerület levéltárba beszállítása. Természetes, hogy a rendszerint nagy és értékes történelmi anyagot is tartalmazó egyházmegyei levéltárak állapotának ellenőrzése is, amely e Levéltári Útmutató segítségével fokozott gonddal teljesíthető, szintén az esperes urak feladata. Általában erre az egész kérdésre méltóztassék nagy figyelmet fordítani s a Levéltári Útmutatót, amely a magyar tudományos szakirodalomnak is kiemelkedő alkotása, gondosan tanulmányozni és a lelképásztor urakkal tanulmányoztatni, esetleg lelkész-értekezleteken megbeszélés tárgyává tétetni.

Atyafiságos tisztelettel:

Debrecen, 1942 március 20.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

1299—1942. szám. TÁRGY: *Tűzbiztosítások jelemelése.*

KÖRLEVÉL
a kebelbeli egyházközségek presbitériumaihoz.

Az Országos Református Jóléti Társulat még a múlt év augusztusában a fizetendő tűzkárbiztosítási díjak kimutatásának egyidejű megküldésével felhívta a presbitériumok figyelmét arra, hogy a biztosítások megkötése óta az anyagárak és munkabérek emelkedése folytán a biztosított tárgyak értékében számottevő emelkedés következett be, minek folytán a biztosított összeg már nem fedezi a vagyontárgyak mai tényleges értékét. Ennek azért van rendkívül nagy jelentősége, mert kár esetén teljes kárterítést csak akkor lehet nyújtani, ha a vagyontárgyak teljes értékükre vannak biztosítva.

Amint a hozzám érkezett jelentésből megállapítható, az egyházközségeknek több mint fele gondoskodott is a pótbiztosításról, bár egy részük most sem teljes becsértékben, de a többi nem s így ha tüzeset adná elő magát, az egyházközséget súlyos kár érhetné. Felelősségem tudatában a legnagyobb jóindulattal kérem az egyházközségek presbitériumait, hogy épületeiknek tűzbiztosításait vegyék szigorú revízió alá, sőt nemcsak most, hanem a helyzet alakulása szerint folytatólagosan is s pótbiztosításait a való becsértéknek megfelelően jelentsek be az egyházközségek tűzbiztosításainak adminisztrációjával megbízott Országos Református Jóléti Társulathoz (Budapest, IX., Üllői-út 17). Minden presbitérium tartsa felelősséggel járó kötelességének, hogy az esperesi vizitáció alkalmával a letárgyalandó fontos ügyek között a biztosítási ügyek is felvetessenek a tárgysorozatba és a vizitáció jelenlétében állapítsák meg az a kérdés, hogy az épületek teljes értékben vannak-e biztosítva, vagy pótbiztosítás szükséges-e.

Debrecenben, 1942 március 24.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

1373—1942. szám. TÁRGY: *ORJÓ támogatása.*

KÖRLEVÉL
minden kebelbeli lelképásztorhoz.

Szószerinti szövegben közlöm a Gazdák Biztosító Szövetkezetének hozzám intézett következő levelét:

„Van szerencsém szíves tudomására hozni, hogy a méltóságos és főtiszteletű Püspöki Hivatal hozzájárulásával 1933. évi május havában a Tiszántúli református egyházkerületben megindított temetkezési segélybiztosítási akció 1941 dec. hó 31-ig 22.653, azaz Huszonkettőezerhatyázötvenhárom tagot eredményezett. Erről a taglétszámmegállapításról az Ország-

gos Refořmátus Jóléti és Gazdasági Társulat tisztántóli református egyházkerületi irodájának helyiségében a méltóságos és főtisztelétű Püspöki Hivatal jelen volt megbízottja által is aláírt 1942 január 30-án felvett jegyzőkönyv tanúskodik.

Fentiek alapján tisztelettel jelentjük Méltóságodnak, hogy az 1933 május 24-én kelt 4626—II. itteni számú megállapodásunk szerint 1942. év folyamán elhalálozó esperes, lelkész, lelkészjellegű egyháziak igazolt hozzátartozóinak 300, azaz Háromszáz pengő, míg az elhalálozó feleségeik után az igazolt hozzátartozóknak 100, azaz Egyszáz pengő temetkezési költségsegélyt fogunk folyósítani. Tisztelettel megjegyezzük, hogy a temetkezési segélyhez való igényjogosultság előfeltétele, hogy az elhunyt az ő életében az Országos Refořmátus Jóléti és Gazdasági Társulat temetkezési segélyakcióját a tőle telhető módon eredményesen előmozdította, annak jóindulatú és munkás támogatója volt, ami halálozást alkalmával az esperesi hivatal és az egyházkerületi ORJÓ-iroda által igazolandó.

Amidőn a fentieket tudomásulvétel céljából közlöm, egyben arra kérem lelképásztort testvéreimet, hogy az Országos Refořmátus Jóléti és Gazdasági Társulat célkitűzéseit úgy a közegyház, mint az egyháztagok jól feifogott érdekében támogatni és hathatós közreműködésükkel elősegíteni szíveskedjenek.

Debrecenben, 1942 március 24.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tisztántóli református egyházkerület püspöki hivatalától.

1474—1942. szám.

TÁRGY: *Anyakönyvi kutatás.*

FELHÍVÁS.

Dr. Tordai-Fülöp István városi orvos (Sopron, Ősz-u. 1. sz.) kérelmére elrendelem Filep (Fülep, vagy Fülöp) Mihály református birtokos halotti adatainak felkutatását. Nevezett 1769-ben Krasznán született, 1787-ben Tasnádon lépett házasságra Gyalai Sárával, 1807-ben Tasnád város esküdtje volt. Halálozása Tasnádon és Krasznán nem található. Valószínű elhalálozási ideje 1838—60, de 1807—1860 között is lehetett. Az elhalálozás Tasnád és Zilah környékén, esetleg Szilágy, vagy a szomszédos vármegyékben történetelt.

Erdeménnyel a kérelmező sürgősen értesítendő, aki a kutatási és kivonati díjakat készséggel meg fogja téríteni. Debrecen, 1942 március 25.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

Pályázati hirdetések

Minden pályázati hirdetményt a *Debreceni Protestáns Lapban*, mint egyházkerületünk hivatalos lapjában közlé kell tenni és az elsőként közlendő pályázatokat az előző 25-re, a 15-én közlendő hirdetményeket pedig a hó 10. napjára kell a **Kiadóhivatal** címére (Debrecen, Kálvin-tér 17., Püspöki Hivatal) beküldeni.

Hirdetési díj millimétersoronként 10 fillér. Legkisebb hirdetési díj 2— pengő.

Békési református gimnáziumnál megüresedett rajzszakos tanszékre rendes, illetőleg (megfelelő szolgálat hiányában) helyettes minőségben a szabályszerű illetményekkel pályázatot hirdetünk. Pályázhatnak középiskolai képesítést nyert rajzszakos református vallású tanárok. Pályázók a vallás- és közoktatásügyi miniszter úrhoz címzett folyamodványukat — melyben életkoruk, vallásuk, családi állapotuk, magyar állampolgárságuk, hazafias érzésük és megbízhatóságuk, végzett tanulmányaik, tanári képesítésük, katonai viszonyaik, esetleges eddigi szolgálataik, közszolgálatban nem állóknál a zsidótörvény alá nem esés okmányokkal igazolandók — 1942 április 25-ig a békési református gimnázium igazgatóságához küldjék be. Az állás lehetőleg azonnal elfoglalandó. *Karácson András* sk., az igazgatótanács és fennlátortestület elnöke, *Dr. Tokay Lajos* sk., igazgató.

Békésszentandrás református egyházközsége pályázatot hirdet a lemondás folytán megüresedett *II. számú kántortanító* állásra. Javadalom: 15 kat. hold szántóföld, 2,5 öl kemény tűzifa, természetbeni lakás kerttel (30 értékegység),

stóla és államsegély. Kötelessége: két tanerős iskola felső tagozatának vezetése, másodhavonként kántorkodás, belmissziói közreműködés. Pályázati határidő: április 18. Középsikolák, vasút 5 km-re. Autóbuszjárat, iskolautóbusz.

A **dobrai református egyházközség** pályázatot hirdet a lemondás folytán megüresedett *IV. tanítói* állásra. Fizetés: lakás kerttel, 140 pengő helyi jövedelemmel s a törvényes állami fizetéskiegészítéssel. Kötelesség: a reábizott osztályok vezetése, belmissziói munkában való segédkezés. Pályázati határidő három hét, mely április 10-én jár le. Pályázatok az előírt iratokkal Református Lelkészi Hivatalhoz küldendők.

Fülpösdaróc református egyházközsége pályázatot hirdet *kántortanítói* állásra. Javadalma: 21 értékegység és államsegély. Kötelesség díjlevél szerint. Nők is pályázhatnak. Pályázati határidő 21 nap. Kérvények a következő címre küldendők: Református Lelkészi Hivatal, Fülpösdaróc, u. p. Géberjén.

A **hajdúnánási református egyházközség** a folyó iskolai év végéig terjedő időre, azonnali alkalmazással *helyettes tanerőt* keres törvényszerű fizetéssel a halálozás folytán megüresedett s a várostól 7 km. távolságra, vasúti állomás és kövesút mellett levő Tedely-tanyai osztatlan iskolájához. Református Iskolaszék, Hajdúnánás.

Komlódtótfalu református iskolaszéke lemondástól feltételezeten pályázatot hirdet *helyettes tanítónői* állásra. Helyi javadalom 10%, és lakbér, a többi államsegély. Kötelesség törvényszerű. Pályázati határidő 21 nap. Állás azonnal elfoglalandó. Pályázati kérvény Református Lelkészi Hivatal Komlódtótfalu, u. p. Csenger, küldendők.

Mikolai református egyházközség presbitériuma pályázatot hirdet újonnan szervezett és minisztérium által engedélyezett *II. számú tanítói* állásra. Fizetése az egyháztól évi 140 P, a többi államsegély, valamint lakás vagy lakbér. Kötelessége: Presbitérium által kijelölt osztályok tanítása, orgonista-kántortanító helyettesítése templomban, iskolában, temetésen; belmissziói munkákban segédkezés. Pályázati határidő 14 nap. Kérvények szabályszerűen és válaszos bélyeggel felszerelten a Lelkészi Hivatal címére küldendők, ahol posta, vasúti állomás van, Szatmárnémetitől 13 km-re. Az állás azonnal elfoglalandó.

Nagykeréki református egyházközség (Nagyvárad mellett) pályázatot hirdet *IV. sz. tanítónői* állására. Fizetés és kötelességek törvény szerint. Állás azonnal elfoglalandó, határidő 21 nap.

Nagyszekeres (Szatmár) református egyházközsége lemondás folytán megüresedett *kántortanítói* állásra pályázatot hirdet 21 napi határidővel. Javadalom: természetbeni lakás kerttel, melléképületekkel, 15,5 q búza, 4 öl tűzifa, 15 magyar hold föld haszonélvezete (adóját az egyház fizeti), a többi államsegély. Értékegység 31. Kötelességek törvény szerint. Állás azonnal elfoglalandó. Kívánt okmányok Lelkészi Hivatalnak küldendők Nagyszekeresre.

Pocsaj református egyházközsége pályázatot hirdet a lemondás folytán megüresedett *III. számú férfitanítói* állásra. Javadalom: természetbeni lakás, a kezdőtanítói fizetés 50%-a és államsegély. Kötelessége a reábizott osztályok vezetése, lelkész és kántor helyettesítése, énekhar vezetésében és belmissziói munkákban segédkezés. Orgonázni tudók előnyben. A törvényben előírt okmányokkal felszerelt válaszbélyeges kérvények a megjelenéstől számított 21 nap alatt Református Lelkészi Hivatal, Pocsaj, Bihar vármegye küldendők. Az állás azonnal elfoglalandó. Az állás betöltése egyházi és állami jóváhagyás után válik jogerőssé.

Rétközberenes református egyházközsége pályázatot hirdet a lemondás folytán megüresedett *II. számú tanítói* állásra. Kötelesség: 3—4. osztály tanítása és belmissziói munkákban segédkezés. Nők is pályázhatnak. Villanyberuházás címen fizetendő 50 P. Határidő megjelenéstől számítva 14 nap.

A **túrkevei református egyházközség** betegszabadságon lévő *tanítónőjének helyettesítésére* a folyó tanév végéig, helyettesítéssel ideiglenesen megbízott tanítót megillető fizetéssel pályázatot hirdet. Állás azonnal elfoglalandó. Ajánlatok a túrkevei Református Iskolaszékhez küldendők.

TARTALOM:

Nagy István: Nagyhét, húsvét
Makkai Sándor: A Tisztántóli Református Egyházkerület jövője
Hirek az egyházmegyéből — Irodalom — Különlétek — Hivatalos értesítés — Pályázati hirdetmények — Hirdetések

Főzéshez, fürdéshez, szobafűtéshez

A Gáz

a legjobb, legolesőbb, legtisztább;
a legkényelmesebb;
a leggyorsabban kezelhető;
melege pontosan szabályozható;
számlaértéke egy hónappal később
ben fizetendő.

Fűzők, tűzhelyek, autogeyserek, fürdő- és fűtőkályhák
olcsón kaphatók.

Díjtalan felvilágosítások, készülékek bemutatása,
költségvetés.

BATTHYÁNY-UTCA 17. SZ.
Telefon: 28-53. sz.

DEBRECEN SZ. KIR. VÁROS
VILÁGÍTÁSI VÁLLALATA.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedés
DEBRECEN
TELEFON: 20-06 és 15-43

Alapította:
Sesztina János
1819-ben.

IPARI-, MEZŐGAZDASÁGI-, HÁZTARTÁSI-,
GÁZOLTALMI- és LÉGVÉDELMI CIKKEK.

Alföldi Takarékpénztár Debrecenben

Ferenc József-út 16.

Betéteket előnyösen gyümölcsöztet és azon-
nal kifizet. Kölcsönöket állandóan folyó-
sít. — Mint a Futura főbizományosa, fog-
lalkozik a termény-üzlet minden ágával. TELEFONOK:
Bank: 19-70. és 22-32. Terménysztyály: 28-66. szám.

Papi palástot és süveget

a közismert, közkedvelt hivatalos O. R. L. E. palástokat
jutányos áron készíti

Szenási Sándor
Hódmezővásárhely, Tavasz-u. 20. sz.

JÓ MINŐSÉGI PONTOS MUNKA! KEDVEZŐ FIZETÉSI FELTÉTELEK!
Református Iparos.

A „TAKARÉKOSSÁG” KERESKEDELMI RT.

kötelékébe tartozó cégek ma is vál-
tozatlan feltételek mellett
s zavartalanul állanak rendel-
kezésére mindazon mt. vásárlóknak,
kik mindenkor pontos fizetményeik
igazolására érvényes vásárlási
utalvánnyal rendelkeznek!

ANGSTER JÓZSEF ÉS FIA
ORGONA- ÉS HARMÓNIMUMGYÁR RT.
PECS, József-u. 30.

1867—1942.
75. év

Orgonák, harmóniumok javítá-
sai, átépítése, új homlokzat-
lapok, villamos fűtőberende-
zések. — Méltányos feltételek,
művészi kivitel.

HÚSVÉTRA

**Bibliák
Zsoltárok
Imakönyvek**

a „MÉLIUSZ” könyvkereskedésből
Debrecen, Ferenc József-út 26.

MAGYAR ÁLTALÁNOS HITELBANK

DEBRECENI FIÓKJA

Piac-utca 45—47. Telefon: 23-70., 23-71.
FOGLALKOZIK A BANKÜZLET MINDEN ÁGÁVAL

DEÁK FERENC úriszabó, magyar ruha készítő
és papiszabósága. **Hódmezővásárhely, IV., Feleki-u. 46. szám.**
Az országos híró Szántó I.-nek 1935. óta haláláig volt palást-, tóga-
készítő mestere. Készítik ORLE-formába szövetselyempalástot, sü-
veget, tógát, övet, papi mellényt. Régit felújítok. Felvidéki, erdélyi
Tiszteletes Úrakkal, nem ORLE-formájú palástjait mérsékelt áron
átalakítom ORLE-formába. Elismerő- és ajánlólevelekkel, mintákkal
szolgálok. Pontos időben, portómentesen szállítok elismert
finom anyagokból és szép munkával. Református iparos.

Leikész urak figyelmébe!!!

**RÓZSÁSSY JÓZSEF építési vállalkozó
templomépítési, tatarozási és tervezési vállalata**
tájékoztató költségvetésekkel, tervekkel, szaktanácsokkal díjmentesen
szolgál, helyszínre leutazik.

Káivilinista cég!

Vállalati összegének 2—5%-át a református lelkészárkú javára adja
Számos elismerő és kiténtető bizonyítványok.

Tiszalök.

Postafiók 11

Belvárosi Takarékpénztár Rt. fiókja, Debrecen

Ferenc József-út 53. Telefon: 28-40, 19-52.

Foglalkozik a banküzlet minden ágával:

betétek elhelyezése kölcsönök folyósítása
értékpapírok vétele és eladása.

REFORMÁTUS

**PAPI
PALÁST
ÉS SÜVEG**

KÉSZÍTÉSE
ELSŐRENDŰ
KIVITELBEN

**FÉNYES
ILONA**
RIMASZOMBAT

A Kollégium felsegítésére történt megajánlások és befizetések.

1942 február 5-től a kollégiumi akcióra a következő újabb megajánlások történtek:

Dr. Szabó Sándor ny. jogtanár (Budapest) igéri ösztöndíjainak visszafizetését és ezen a címen a kollégiumi diák-szövetségnek felajánlott 1000 P-s alapítványi, melyre már 200 P-t be is küldött. Özv. Szilágyi Béláné ref. lelk. özvegye (Budapest) felajánl 100 P-t. Levéléből közlünk: „A Református Élet-ben olvastam, hogy gyűjtés indult a debreceni ősi kollégium fejlesztésére. Mint nyugdíjas özv. papné, kinek fia Szilágyi Béla volt öcsényi ref. lelkész, szintén 3 évig volt a kollégium tanulója, ott is érettségizett, s tudom, ha élne, úgy bizonyára nem talált volna siket fülekre nála a felhívás. Helyette most én ajánlom fel szerény adományomat e szent célra.”

Dancs Sándor ref. tanító alapítványainak visszafizetését igéri. Beküldött február 5-én 50 P-t. Levéléből alábbiakat közöljük:

„Kedves kötelességemnek tartom, hogy a Kollégiumtól diákéveimben élvezett alapítványokat Isten segédelmével visszafizessem. Előre meghatározott időponthoz és összeghez nem köthetem magam, mert jöhetnek nehezebb esztendők is, de szándékom, hogy — bár sokat kaptam — ha lehet, többet adjak, mint amennyit kaptam.

Karcagi egyház 7 évi 500 P-t, összesen 3500 P-t. Az egyházkerülethez visszatért egyházmegyékből is megindultak a felajánlások. Bőrvély 1000 P-t ajánlott fel a következő gyönyörű levélben:

„Egyháztanácsunk a jó Isten különösen kedvező kegyelmének esodálatos jelét látja abban, hogy amikor első gyűlésünket tartjuk, mint a Tiszántúli egyházkerületnek hazatért, újból alkotó része, akkor az első onnan jövő szózat: áldozatra való felhívás azért a Kollégiumért, amelyik évszázadokon keresztül gyülekezetünknek is lelki-szellemi kincsesháza volt a múltban és az ma is.

Legyen áldott az Úr Isten, aki a gonoszok két évtizeden át reánk nehezdedő rettenetes igáját széttörte és a nekünk „szent város”: Debrecen szárnyai alá visszahelyezett minket, „hová feljárnak a nemzetiségek, az Úrnak nemzetiségét, bizonyosságul az Úr nevének tiszteletére, mert ott ülnék az ifjúcsékek“ (Zsolt. 122:4-5). Áldassék az Úr, hogy onnan a szent városból hangzik újra az atyai szózat felénk, honnan évszázadok során át jöttek áldott emlékü angyalai e mi ősi gyülekezetünknek, akik az örök Igével vezették eleinket és vezetnek most is minket a mennyei Jeruzsálem felé.

Ezt az örökkévaló nagy áldást meghálálándó, adott már ez a mi bőrvélyi gyülekezetünk a múltban is, amit adhatott. Így 1852. évben, amikor pedig gyülekezetünk minden iskolája leégett a nagy tűzvészben, adott 300 forintot. 1893-ban az egyetenné fejlesztésre 628 koronát. Most pedig 1000, azaz Egyezer pengőt szavaz meg úgy, hogy hét éven által minden év szeptember hó 10-ig 100, azaz Egyszáz pengőt küld be a Kollégium pénztárába, a hiányzó 300 pengőt pedig két jobb termést nyújtó esztendőben közadakozás folytán gyűjti össze és küldi be.

Egyháztanácsunk buzgón eszedzik Isten Szent Lelkéért, hogy ihlesse a szíveket jókedvű és gazdag adakozásra ősi főiskolánkért. A főiskola böles kormányzóira, érdemes tanáaira és nemes ifjúságára pedig kérjük Isten gazdagon áldó kegyelmét.”

Bartha István bőrvélyi igazgató-tanító 10 P-s havi részletekben 140 P-t ajánlott fel. Peleskey Sándor esperes pedig 1270 P-t a következő sorok kíséretében: „Isten iránti hűlával és tisztelettel jelentem, hogy a gimnázium I. osztálytól kezdve, egész tanulói pályámon engem hűen dajkáló, még külföldi tanulmányra is kiküldő, lelki édesanyámnak, a Kollégiumnak fejlesztésére évenként minden szeptember hó 10-ére befizetendő 70, azaz Hetven pengőt felajánlok tíz esztendőn keresztül. Ezen kívül kötelezem magam, hogy a kapott alapítványokat, 570 koronát, pengőértékben, két év alatt befizetem.”

Örömmel nyugtázzuk a losonci ref. egyház 200 P-s adományát is, annál is inkább, mert nem tartozik a tiszántúli egyházkerületbe: Az adományt a következő szép levél kíséretében küldték meg: „December havában méltóságos Püspök úr megkongatta a debreceni Kollégium diésőséges kálvinista multról regélő öreg harangját.

A karácsonyi harangzó ez alkalommal nemcsak Debrecen kálvinistáit hívta az Isten házába, de a szeretet hívó harangja mellett fájdalmas melódiákat is zengett és ezek a szomorú hangok minden magyar református hívó lelkének szólottak.

A losonci református egyház presbitériuma felfigyelt a vészjelre és kálvinista kötelességet velt teljesíteni akkor, amikor egyhangú határozattal — szerény adományként — 200 P (Kettőszáz pengőt) ajánlott fel a debreceni Kollégiumnak.

Ne a felajánlott összeg nagyságát tekintse méltóságos Püspök úr, de tekintse azt — ha szerény bizonyítékát is — a magyar református egyház részben az Ispotály fennállásának 413. évfordulóját március 8-án ünnepelték. Ezen az ünnepi istentiszteleten — amelyen Révész Imre püspök úr is közreműködött — jelentette be Molnár Ferenc lelképásztor a Kollégium felsegítésére összegyűjtött megajánlásokat, amelyeknek összege 7799 P-t tesz ki.

A megajánlók névsora a következő (zárójelben a már befizetett összegek):

	Pengő
Ispotályi egyh.-rész (Tégláskerttel együtt)	1.000— (1000—)
Molnár Ferenc lelképásztor 1000 P-s régebbi alapítványát, melyből 700 pengőt befizetett, felemeli 1500 P-re	500—
Birinyi János s.-lelkész 7 évre	420—
Sárközy Lajos s.-lelkész 7 évre	350—
Dr. Herpay Gábor várm. főlevt. 7 évre	500—
Dr. Csáthy Dezső ügyvéd 7 évre	500— (100—)
Dr. Rácz Lajos Gazdák Bizt. Szöv. ig.	500—
Balla László tanító	500— (50—)
Bartha István	300—
Dr. Szemess Miklós bizt. int. főnök	210— (10—)
Soós András	250— (50—)
Takarékosság Rt.	200— (200—)
Piros József	200—
Dr. Mező Sándor ügyészégi elnök	160—
Bartha József tanító	150— (25—)
Krisch Károly kályhámester	140—
Dr. Czákó Zsigmond orvos	140—
Szathmáry János	105— (12—)
Dr. Székely Sándor	100— (20—)
Engel László igazgató	100— (20—)
Nikolics Lászlóné	100— (100—)
Özv. Szilágyi Lajosné	50— (50—)
Dr. Nagy Gyula	50— (50—)
Bornyi Gyula	50— (50—)
Benkő Miklós	50— (50—)
Elekes Pál	50—
Szoboszlai Szabó Jenő gyógyszerész	36—
Benyhe Imre ig.-tanító (részletekben)	35—
Csutoros Anna tanítónő (részletekben)	30—
Ritók Sándor tanító (részletekben)	18—
Mester Béla	10— (10—)
Dr. Balázs Jenő	140—
Ötvös János 7 évre	25— (25—)
Molnár István	10— (10—)
Süvöltős Sándor 10 évre	100— (10—)
Fegyveres Sándor	20— (20—)
Király András	230— (49—)
Juhay Imre gyógyszerész	—
Összesen	7.799— 1852—

1942 február 5-től február 20-ig történt befizetések.

	Pengő
Vargha Béla, Debrecen	5— (70—)
Angi Lajos ig.-tanító, Váncsod, 1942	10— (20—)
Kopasz Sándor ny. ig.-tan., Kunmadaras	20—
Szabó István ref. tan., Kunmadaras	4— (18—)
Kiss Antalné ref. tanítónő, Tetétlen	18— (24—)
Ökrös István ig.-tanító, Szerep, a vállalt évi 10 P-t egyszerre befizeti	60— (70—)
Nagygyörgy Sándor lelk. Hm.-vásárhely	10— (12-70)
Ujhelyi Jolán tanítónő, Balkány	12—

	Pengő
Dr. Vértessy István orvos, Harta	15.— (180.—)
Kósa Béla ref. lelkész, Tivadar	3.— (14.—)
Vozáry Elemér ref. ig.-tan., N.-vizsnyó	1.— (5.—)
Dr. Baresay Károly tisztifőügy., N.-várad	11:60 (55:08)
Tóth János tanító, Hajdúnánás	36.— (54.—)
Papp Gábor lelkész, Köröstarcsa	4.— (12.—)
Nagy Ferenc lelk., Sárrétudvari	20.—
Bán Géza ny. ig.-tan., Hajdúnánás	4:50
Nagy László vall. okt.-lelk., K.-szállás	2.— (6.—)
Danes Sándor ref. tanító, Genes	50.—
Birtha József lelkész 5 P Apagy	5.— (60:40)
Apagyi tanítók	4.— (52.—)
Kardos Lajos p. ü. tan., Nagykálló	5.— (10.—)
Nyáry Lajos ref. ig.-tan., Tetétlen	3.— (18.—)
Református egyház, Fertőszalmás	40.—
Imre Sándor gazd. isk. ig., Kaposvár	10.—
Kovács Gyula ny. tszéki t. e., Sz.-hely	100.—
Tóth Andor ref. tanító, Nádudvar	10.—
Dr. Janka Dezső j.-bírósi aelnök D.	20.— (110.—)
Lelkészi hivatal, Óesőd	88.—
(Írlanda Dezső lelkész 15.—, dr. Nagy Elek lelkész 10.—, Molnár Ferenc igazgató-tanító 10.—, Máthé Viktor tanító 10.—, Tóth József tanító 10.—, Újváry Lajos tanító 10.—, Bajkay Terézia tanítónő 5.—, Jóczik Imre tanító 5.—, Kulik Terézia tanítónő 5.—, Vass Lajos tanító 5.—, Téth Erzsébet tanítónő 5.— P.)	
Nagy Balázs s.-lelkész, Tiszasas	3:77 (13:87)
Dr. B. F., Debrecen	50.— (200.—)
Özv. Szilágyi Béláné, Budapest	10.—
Horváth Zoltán, Mátjus	10.—
Tokaji Gyula segédlelkész, Okány	5.—
Veress Bálint ny. tb. esperes, Debrecen	5.— (105.—)
Losonci református egyház	100.—
Kollégiumi Kántus 2 bpesti hversenye	200.—
Horvay Róbert ny. ig. Kovács Barna m. kir. ezredes emlékére	503:60
Berei egyház	100.—
Volentik Sándor keresk.	40.—
Báránd: Estélyi tiszta jövedelme	2:10 (17:58)
Február 15-i v. délután ppénze	100.—
Tanítótestület	50.—
Solymossy József lelkész	25.—
Többen	10.— (60.—)
(Szendrey Sándor gyógyszerész 10.—, dr. Szabó Béla orvos 6.—, Fehér Bertalan s.-lelkész 5.—, Kozolosi László főjegyző 5.—, Fodor Antal ny. tan. 3.—, Müller Gyula 3.— P)	
1942 február 20-tól március 14-ig történt befizetések.	
Tiszabzdédi ref. ifj. egylet febr. 1-i előadásának perselypénze	Pengő 29:11
Dr. Kálmán Sándor lelk., H.-bőszörm.	50.— (100.—)
Református egyház, Mátjus	15.—
Gyűjtés eredménye, Mátjus	15:40
Ref. egyház, Balkány	200.—
Balkányiak adományai: Özv. Gencsy Béláné 100.—, Kállay Emilné Gencsy Ella 100.—, dr. Újhelyi Tibor 50.—, Újhelyi Zoltán 50.—, Désy Ferenc 25.—, dr. Somossy László 25.—, Nagyváradi Horváth István 25.—, Leitner Berta 50.—, összesen	425.—
(Szatmárecskéről	124.—
Szalay Pál lelkész 30.—, Komjáthy Béla 30.—, Kovács Kálmán ig.-tanító 20.—, Kandó Ferenc főjegyző 10.—, Dávid József ig.-tanító 10.—, Benke Lajos tanító 10.—, Csoma Benjámín 5.—, Kelemen Ferenc 3.—, Kelemen József 2.—, Kelemen István 2.—, Váry Zsigmond 2.— P.)	
Községi Tanítótestület, B.-újváros	11.— (230.—)
Kocsár István ig.-tanító, Gesztely	10.— (120.—)
Bíró Lajos tanító, Nagycsed	10.— (45.—)
Juhász Bálint ny. ref. ig.-tan., Mezőtúr	10.— (30.—)
Dr. Kiss Géza rendőr s.-fog., Békéscsaba	10.— (90.—)
Dr. Fráter László alispán, B.-újfalú	5.— (60.—)
Újvárosi Kálmán ref. tan., Debrecen	3.— (33:30)
Losonczy Endre lelkész, Hódmezőhely	20.— (300.—)
Dr. Szalmáry Imre polgárm., Mezőtúr	10.— (60.—)

	Pengő
Jeney Mihály, Debrecen	10.— (60.—)
Nagy Károly MÁV. tan., Debrecen	5.— (13.—)
Özv. Bajdor Jánosné, Debrecen	5.— (60.—)
Vitéz Bartha Károly tanár, Kisvárdá	100.—
Horváth Sándor, Kántorjánosi	2.— (24.—)
Ary Lajos vár. szv. főtan., Debrecen	10.— (50.—)
Birtha József, Apagy 5.— P	5.— (65:40)
Apagyi tanítók	4.— (56.—)
Özv. Pethő Ferenc ny. ref. ig.-tan., T.-lök	6.— (90.—)
Nagy József áll. tanító, Ökörmező	5.—
Dr. Herpay Gábor, Debrecen	5.— (10.—)
Kovács József, Szombathely	3.— (27.—)
Dr. Vértessy István orvos, Harta	15.— (195.—)
Tömöry Gyula, Debrecen, Kir. törv.-szék	5.—
Kiss István ref. lelk., Tiszaújlak	100.—
Horváth Zoltán ref. lelk., Mátjus, B. m.	10.— (20.—)
Kóti Jeremiás, Hajdúhadház	5.— (75.—)
Szalmáry István ref. tan., Kunmadaras	4.— (22.—)
Dr. Joó István, Debrecen, Péterfia-u. 15.	20.— (260.—)
Soós Dezső ref. ig.-tan., Tiszapalkonya	2.— (18.—)
Fodor Sándor, Telkibánya	35.— (70.—)
Vozáry Elemér	1.— (6.—)
Czirják Géza lelkész, Türkeve	10.— (120.—)
Nagy László vall. okt.-lelkész, K.-szállás	2.— (8.—)
Koppányi Gyula lelkész, Békéscsaba	30.— (90.—)
Református egyház, Magyarhomorog	40.—
Dr. Kádár István főgyász, Debrecen	10.— (120.—)
Református Tanítótestület, Békés	30.—
(Bélteki Mária 5.—, Molnár Béla 5.—, Tokaji Gábor 20.— P.)	
Református egyház, Kőtegyán	15.— (25.—)
Cs. Nagy Dániel lelk., Ottomány, B. m.	8.— (12.—)
Özv. Szilágyi Béláné, Budapest	10.— (20.—)
Balogh Jenő konventi elnök B.-pest	100.— (200.—)
Váradles 10.—, Hodor István lelk. 5.—	15.—
Ormós Lajos ig.-tan., tanügyi előadó, D.	72.— (288.—)
Kokad: Ref. leány- és ifj. egyesület szeretetvendégsége	50.—
Ref. gimn. tanári kar, Debrecen	75:99 (227:88)
Ref. polg. isk. tanári kar, Debrecen	28:51 (83:69)
Futó András püspöki titkár, Debrecen	20.— (280.—)
Kovács Kálmán min. tanácsos, Debr.	5.— (90.—)
Tökés Ilona fényképműterem, Debr.	10.— (50.—)
Veress Bálint tb. esperes, Debrecen	5.— (110.—)
Baktalórántháza: Hajdú Miklós lelk.	25.— (50.—)
Baktalórántházai egyház	100.— (200.—)
Református egyház, Nagybobos	30.—
Református egyház, Bere-Csomaköz	30.—
Református egyház, Szabolcsbáka	50.—
Bay Miklós főgondnok, Csomaköz	20.—
Kocsis János tan., Tiszabökény	20.—
Kiss P. Ernő főhadnagy, Sósmező (Háromszék), ösztöndíj visszafizetés	20.—
Isaák Imre esperes, Téeső	50.— (100.—)
V. dr. Nadányi János e. m. gond., B.-újfalú	100.—
V. dr. Márton József lelk., T.-szentmiklós	50.—
Dr. Szeremley György, Budapest	50.—
Dr. Benkő Géza orsz. gy. képvis., Bp.	100.— (200.—)
Volentik Sándor keresk., Debrecen	1:56 (19:14)
Ispotályi egyházzrészi tagok	1,852.—
(L. a megajánlások közt zárójelben a befizetéseket.)	

Befizetések összege 6.147:71
 1942 február 5-ig befolyt 79.442:19
 Összesen 85.589:30

Külön alapítványokra fizettek.	Pengő
Harsányi Pál esperes saját alapra	100.— (600.—)
Dr. Lévy Gyula Papp Szántó-alapra	80.— (320.—)
Veress István-alapra	44.—
(Újhelyi Mihály, Tiszaszentmiklós 10.—, Vígváry Lajos, Bihartorda 24.—, Balogh Imre, Kocsord 10 P.)	
D. Nagy Sándor ny. ig. saját alapra	30:20 (105:20)
Gimn. ifjúság, Debrecen, saját alapra	550:48
	804:68

1942 február 5-ig 10.662:49
 Összesen 11.467:17
 Végösszeg 97.056:47

(Zárójelben az eddig befizetések összege.)
 Debrecen, 1942 március 15.
 Jakucs István.